

Udskriftsdato: 18. december 2025

FOU nr 2020.46 (Gældende)

2020-46. Skattestyrelsens pressemeddelelse om forlig i udbyttesag

Ministerium: Folketinget

2020-46. Skattestyrelsens pressemeddelelse om forlig i udbyttesag

Skattestyrelsen udsendte en pressemeddelelse om et forlig, som styrelsen havde indgået med 61 amerikanske pensionsplaner m.fl. i den såkaldte udbyttesag. Pressemeddelelsen blev udsendt i forlængelse af, at Rigsrevisionen havde foretaget en faktuel gennemgang af forliget.

I pressemeddelelsen udtalte Skattestyrelsen bl.a., at det var lovligt for Skattestyrelsen at indgå forliget med de amerikanske pensionsplaner, og at Rigsrevisionen konstaterede dette i den faktuelle gennemgang. Skattestyrelsen skrev også, at Rigsrevisionen bekræftede den udlægning af forliget, som Skattestyrelsen tidligere havde givet offentligheden. Endelig fremgik det, at det ærgrede og bekymrede styrelsen, at visse medier vedholdende fastholdt forkerte udlægninger af forliget. Dagbladet Politiken klagede til ombudsmanden over de dele af pressemeddelelsen, der drejede sig om mediernes udlægning.

Det var ombudsmandens opfattelse, at Skattestyrelsens udsagn i pressemeddelelsen om Rigsrevisionens vurderinger af det indgåede forlig gik videre end det, som Rigsrevisionen havde udtalt sig om. Ombudsmanden mente således, at det ikke var retvisende, når Skattestyrelsen i pressemeddelelsen tog Rigsrevisionen til indtægt for, at Rigsrevisionen havde vurderet lovligheden af det konkrete forlig. Endvidere var det efter ombudsmandens opfattelse ikke berettiget, at Skattestyrelsen i pressemeddelelsen reelt tog Rigsrevisionen til indtægt for, at bl.a. Politiken skulle have udtalt sig fejlagtigt om forliget.

Ombudsmanden mente til gengæld, at det under de foreliggende omstændigheder ikke udgjorde et brud på god forvaltningsskik, at Skattestyrelsen i pressemeddelelsen undlod at præcisere, hvad styrelsen nærmere henviste til, når den udtalte, at visse medier vedholdende fastholdt forkerte udlægninger. Ombudsmanden mente heller ikke, at styrelsen havde tilsidesat god forvaltningsskik ved efter pressemeddelelsen at afvise at stille op til yderligere interviews eller at præcisere sin kritik bortset fra at henvise til tidligere drøftelser. Endelig var det ombudsmandens opfattelse, at de udtryk, som Skattestyrelsen havde brugt i pressemeddelelsen i forhold til mediernes rolle, holdt sig inden for den grænse for ordentlig sprogbrug, som efter principperne for god forvaltningsskik kan kræves af en offentlig myndighed, når den udfærdiger pressemeddelelser.

(Sag nr. 20/03458)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen:

Ombudsmandens udtalelse

1. Hvad handler sagen om?

Denne sag drejer sig om indholdet af en pressemeddelelse, som Skattestyrelsen udsendte den 24. januar 2020, om et forlig, som Skattestyrelsen i maj 2019 indgik med amerikanske pensionsplaner om tilbagebetaling af beløb udbetalt i forbindelse med den såkaldte udbyttesag.

Forliget blev omtalt i en række danske medier, herunder i Politiken. Det fremgik af Politikens omtale, at Politiken ikke var enig i den måde, som Skattestyrelsen i offentligheden havde udlagt indholdet af forliget på.

Pressemeddelelsen af 24. januar 2020 blev udsendt, efter at Rigsrevisionen i et notat af 15. januar 2020 på foranledning af Statsrevisorerne havde lavet en faktuel gennemgang af forliget. I pressemeddelelsen udtalte Skattestyrelsen sig om Rigsrevisionens vurderinger af forliget. Herudover tog Skattestyrelsen afstand fra den måde, som forliget var blevet udlagt på i visse medier. Skattestyrelsen mente, at udlægningen var forkert og egnet til at skade Danmarks interesser i at skaffe så mange som muligt af de penge, der var udbetalt i udbyttesagen, tilbage til den danske statskasse.

2. Afgrænsningen af min undersøgelse

Politiken har klaget til mig over, at Skattestyrelsen i pressemeddelelsen har fremsat, hvad dagbladet ser som anklager mod et eller flere medier, der er egnede til at skade disse mediers omdømme. Politiken anfører endvidere, at Skattestyrelsen har afvist at adressere og konkretisere de agtelsesforringende anklager. De angrebne har dermed ikke mulighed for at forsvare sig. Det er Politikens opfattelse, at dette er i strid med de krav, der må stilles til en offentlig myndighed.

Min undersøgelse af sagen omfatter på den baggrund spørgsmålet om, hvorvidt Skattestyrelsen handlede i strid med god forvaltningsskik mv. ved i pressemeddelelsen at anføre, at ”visse medier vedholdende fastholder forkerte udlægninger af forliget i offentligheden”. Se afsnit 8.2.

Jeg har herudover fundet anledning til at tage stilling til afsnittet i pressemeddelelsen om Rigsrevisionens vurderinger. Se afsnit 8.3.

Min undersøgelse af sagen omfatter derimod ikke selve det forlig, som Skattestyrelsen har indgået – og som jeg ikke har haft adgang til i forbindelse med undersøgelsen. Det gælder både spørgsmålet om lovligheden af det indgåede forlig og om den korrekte forståelse heraf.

3. Sagens omstændigheder op til udsendelsen af pressemeddelelsen

I maj 2019 indgik Skattestyrelsen forlig med 61 amerikanske pensionsplaner m.fl. i den såkaldte udbyttesag, hvor Danmark i perioden fra den 1. januar 2012 til den 6. august 2015 formentlig blev udsat for svindel med refusion af udbytteskat for et samlet beløb på ca. 12,7 mia. kr. I tilknytning til forliget blev der også indgået en separat aftale med en tysk bank om, at Skattestyrelsen frafaldt sit krav mod banken på nærmere angivne betingelser.

Ved to mails af 29. august 2019 stillede Politiken Skattestyrelsen en række spørgsmål til forligsteksten, og den 12. september 2019 svarede Skattestyrelsen på Politikens henvendelser. Af svaret fremgik bl.a., at Skattestyrelsen på grund af en fortrolighedsklausul ikke havde mulighed for at bibringe medierne et fuldstændigt billede af forliget og processen omkring dette. Den overordnede strategi for Skattestyrelsen havde imidlertid været at indgå en aftale, hvorved forligsparterne tilbagebetalte Skattestyrelsen det samlede beløb, som parterne havde modtaget. Dette svarede ikke til det fulde beløb, forligsparterne (sammen med øvrige aktører) havde tilbagesøgt i udbytterefusion, men omfattede derimod alle beløb, som parterne direkte eller indirekte havde modtaget af refusionssummen.

I forlængelse af et pressemøde den 16. september 2019 sendte Skattestyrelsen den 19. september 2019 et opfølgende svar til Politiken. Vedlagt svaret var et notat af samme dato, hvori Skattestyrelsen bl.a. fastholdt, at det samlede refusionsbeløb i forhold til de pågældende pensionsplaner m.fl. udgjorde ca. 2,9 mia. kr. og ikke 4,1 mia. kr. som anført af Politiken.

I en mail af 22. september 2019 til Skattestyrelsens pressechef skrev Politiken bl.a., at det efter dagbladets opfattelse ikke var korrekt, når det i notatet af 19. september 2019 var anført, at forliget ikke omfattede 19 øvrige pensionsplaner, og at Politiken derfor havde brug for ”en tydelig og forståelig forklaring på, hvorfor de 1,6 milliarder kroner skal holdes op mod et (kunstigt) bruttobeløb på 2,9 milliarder kroner, og ikke de 4,1 milliarder kroner, som gælder de omfattede parter, som hovedmændene har erkendt at have skaffet hos Skat i Danmark, og som inkluderer de 19 pensionsplaner”.

Skattestyrelsen svarede Politiken den 23. september 2019. I svaret fastholdt og uddybede styrelsen det tidligere anførte.

Ligeledes den 23. september 2019 blev den tyske bank, som Skattestyrelsen i maj 2019 indgik en separat aftale med, idømt en bøde på 110 mio. kr. ved Retten i Glostrup.

Den 24. september 2019 bad Politiken Skattestyrelsens advokat, Kammeradvokaten, om at besvare en række spørgsmål i sagen, bl.a. om forholdet til en eventuel strafferetlig forfølgning af de involverede personer, hvilket Kammeradvokaten gjorde den 25. september 2019. Kammeradvokaten besvarede yderligere spørgsmål herom den 4. oktober 2019.

I en artikel af 25. september 2019 (”Bagmænd fik milliardrabat af Skattestyrelsen i et gigantisk forlig om udbytteskandalen”) anførte Politiken bl.a. følgende:

”Hverken offentligheden eller Folketinget fik dog at vide, at det af forliget fremgår, at hovedmændene har trukket ikke 2,9 milliarder kroner, men mindst 4,1 milliard kroner ud af Danmark, mens udbyttesagen forløb fra 2012 til 2015. Set i det lys er det kun lidt over en tredjedel af det samlede beløb, der med forliget leveres tilbage til statskassen.

Det viser den 51 sider lange og hemmeligstemplede forligsaftale, som Politiken (og to udenlandske aviser) har fået adgang til.

Ud over de 4,1 milliard kroner, som aldrig blev nævnt, hørte offentligheden heller ikke, at de stenrige bagmænd fik lov til at fratrække de udgifter, de har haft i forbindelse med at snyde Skat. Blandt andet omkostningerne til rådgivning i at udfærdige anmodning om refusion af udbytteskat – altså præcis det trick, der var så udspekuleret, at det tog flere år for de danske skattemyndigheder at opdage det. På det tidspunkt i august 2015 var milliarderne fosset ud i årevis.

Oplysningerne strider direkte imod, hvad eksempelvis Skattestyrelsens fagdirektør (for Særlig Kontrol) sagde på pressemødet med ministeren:

’Der er altså ikke givet nogen form for rabat eller lignende i forbindelse med det forlig. ’”

Ligeledes den 25. september 2019 udsendte Skattestyrelsen en pressemeddelelse, hvori styrelsen anførte bl.a. følgende:

”Skattestyrelsen afviser beskyldninger

Flere medier bringer urigtige oplysninger og beskyldninger om talfusk i forbindelse med Skattestyrelsens forlig med 61 amerikanske pensionsplaner. Skattestyrelsen afviser på det skarpeste mediernes udlægning af forliget.

...

Medierne fremfører desuden, at forligsparterne har været involveret i at tilbagesøge ca. 4,1 mia. kr., og at der dermed er givet en rabat svarende til ca. 2,5 mia. kr. Denne oplysning er også forkert. Skattestyrelsen har flere gange afvist påstanden. Det samlede refusionsbeløb for de 61 pensionsplaner mv. er ca. 2,9 mia. kr.

...

- Vi har selvfølgelig ikke oplyst forkerte tal. Det beløb, som de 61 amerikanske pensionsplaner, der er omfattet af forliget, samlet har søgt om i udbytteskatte-refusion, er ikke ca. 4,1 mia. kr., men ca. 2,9 mia. kr. Forliget går ud på, at den del, som de enkelte forligsparter – direkte eller indirekte – har modtaget heraf, skal betales tilbage. Krone for krone, siger (fagdirektøren for Særlig Kontrol).

Nogle forligsparter har – ud over at modtage en del af refusionsbeløbet på ca. 2,9 mia. kr. – også deltaget i tilbagesøgning af refusionsbeløb via 19 andre amerikanske pensionsplaner, som ikke er en del af forliget. Disse 19 pensionsplaner har selvstændigt tilbagesøgt ca. 1,2 mia. kr. Og lægger man dette tal oven i de ca. 2,9 mia. kr., som forliget vedrører, får man ca. 4,1 mia. kr.

De 19 pensionsplaner samt andre aktører, der har modtaget refusionsbeløb via disse pensionsplaner, vil blive eller er allerede sagsøgt for det beløb, de selvstændigt har modtaget eller tilbagesøgt.

- Påstanden fra bl.a. (en tv-station) om, at disse 19 pensionsplaner er del af forliget, og at den samlede refusionssum dermed skulle være ca. 4,1 mia. kr., er forkert. Som sagt er vi i gang med at stævne pensionsplanerne og øvrige parter, der har været involveret i at tilbagesøge beløb via disse pensionsplaner. Fem af de 19 planer er allerede stævnet. Hvis de var forligsparter, havde vi jo ikke stævnet dem, siger (fagdirektøren for Særlig Kontrol).

Som Skattestyrelsen også tidligere har oplyst, har forligsparterne ikke med forliget forpligtet sig til at tilbagebetale det samlede refusionsbeløb på ca. 2,9 mia. kr., men alene det beløb, som parterne direkte eller indirekte har modtaget af den samlede refusionssum.

Forliget er udtryk for, at Skattestyrelsen har indvilliget i at standse retsforfølgningen mod kun disse forligsparter mod at få tilbagebetalt de 1,6 mia. kr., som de har modtaget, samt forligsparternes opfyldelse af de øvrige forpligtelser om samarbejde mv., der følger af forliget, og som styrker Skattestyrelsens muligheder for at retsforfølge de øvrige aktører i sagen for restbeløbet.

Det bemærkes hertil, at der ikke er tale om et skattekrav, men om et civilt søgsmål i anledning af et erstatningskrav. Skattestyrelsen har således ikke givet forligsparterne en positiv særbehandling i forhold til f.eks. danske skatteydere, som skylder i skat.

- Skattestyrelsens opgave i denne konkrete sag er ikke at opkræve korrekte skatter eller afgifter eller at strafforfølge bagmænd, men at søge at få tilbageført så mange som muligt af de 12,7 mia. kr. til den danske stat. Det er det, forliget er udtryk for. Og forliget ændrer ikke på mulighederne for, at de ansvarlige gerningsmænd kan stilles til ansvar i det strafferetlige spor, som politiet i flere lande forfølger, siger (Skattestyrelsens direktør). ”

I en anden pressemeddelelse med overskriften ”Skattestyrelsen tager skridt til at stævne yderligere pensionsplaner i udbyttesagen” fra den 26. september 2019 er der anført bl.a. følgende:

”Differencen mellem det tilbagesøgte beløb på ca. 2,9 mia. kr. og forligssummen på 1,6 mia. kr. er efter Skattestyrelsens og Kammeradvokatens opfattelse modtaget af andre aktører i det samlede kompleks. Skattestyrelsen forfølger fortsat restbeløbet på ca. 1,3 mia. kr. hos disse aktører.

Flere medier skriver, at forligsaftalen vedrører tilbagesøgning for 4,1 mia. kr. Misforståelsen beror på en ukorrekt antagelse om, at forliget omfatter 19 øvrige pensionsplaner, som selvstændigt har tilbagesøgt ca. 1,2 mia. kr.

De 80 pensionsplaner (61+19) har samlet tilbagesøgt ca. 4,1 mia. kr. De 19 pensionsplaner er imidlertid *ikke* forligsparter.

Skattestyrelsen tager nu skridt til at sagsøge de sidste amerikanske pensionsplaner for de i alt ca. 1,2 mia. kr. De fem ud af de 19 er allerede sagsøgt, og de resterende 14 vil blive det i den kommende tid.

- De 19 pensionsplaner er ikke forligsparter, og der er ej heller givet rabat i forbindelse med forligsaftalen. Nu tager vi et definitivt skridt og gør klar til at sagsøge de sidste pensionsplaner for ca. 1,2 mia. kr. De første fem er allerede sagsøgt, og de øvrige 14 vil blive det inden for kort tid, siger Skattestyrelsens chefforhandler, direktør for Særlig Kontrol (...). ”

I en artikel den 27. september 2019 (”Politiken mener: (tidligere skatteminister) må simpelthen forklare sit ’superforlig’ med skattetyvene”) fastholdt Politiken dagbladets udlægning af forliget og anførte samtidig, at

”(…) Det kræver en ekstrem skamløshed at kræve sine udgifter refunderet, når de mennesker, man har stjålet fra, kommer og kræver pengene tilbage.

Men endnu mere utroligt er det, at Skat tilsyneladende har accepteret det – og derpå forholdt offentligheden den oplysning.

...

At svindlerne får lov at beholde mange hundrede millioner er i sig selv ekstremt stødende for retsfølelsen. At der er tale om endnu større summer, end Skat sagde offentligt, er en skandale. Endnu en i den lange række fra Skat. ”

Den 27. september 2019 bragte Politiken endvidere et interview med Skattestyrelsens fagdirektør for Særlig Kontrol (”Skattestyrelsen om sit milliardforlig i udbytteskandalen: ’Vi har indgået en rigtig god aftale på Danmarks vegne’”). Her gav fagdirektøren udtryk for, at det efter hans opfattelse var forkert at sige, at forligsparterne havde fået rabat. Han gav også udtryk for, at det ikke var en rigtig præmis at betegne det således, at forligsparterne betalte det tilbage, som de havde fået i hænderne, ”efter at de har trukket de penge fra, som det har kostet dem at få pengene i hænderne”.

Den 7. oktober 2019 skrev Skattestyrelsens direktør en mail til Politiken, hvori hun anførte bl.a., at Politiken efter hendes opfattelse havde fået en forkert opfattelse af forliget. Hun tilbød derfor, at Politiken kunne få en baggrundssamtale om sagen med de relevante embedsfolk fra Skattestyrelsen og Kammeradvokaten. Mødet blev afholdt den 10. oktober 2019, og i dagene efter mødet udvekslede medarbejdere ved Skattestyrelsen og Politiken diverse mails med henblik på at få en fælles forståelse af forliget i relation til de parter, der var omfattet af forliget, og som tillige havde været involveret i refusionsansøgninger gennem 19 andre pensionsplaner. I et referat af mødet den 10. oktober 2019 er det anført, at der var ”enighed om, at der nok ikke var den store uenighed om materien, men derimod om udlægningen”.

Den 24. oktober 2019 offentliggjorde Politiken et debatindlæg om forliget fra Skattestyrelsens direktør (”Skattestyrelsen har ikke givet straffrihed til udbyttesagens bagmænd”). I indlægget afviste hun bl.a. den sammenligning, der var fremført i pressen, af forligets bestemmelser med ”en tyv, som får lov til at trække sine udgifter til en medhjælper fra, inden han skal betale det stjalne tilbage”.

I november 2019 udvekslede medarbejdere ved Skattestyrelsen og Politiken en række mails om, hvorvidt det var en del af forliget, at Skattestyrelsen skulle betale den bøde, som den tyske bank, som Skattestyrelsen i maj 2019 indgik en separat aftale med, var blevet dømt til at betale den 23. september 2019 ved Retten i Glostrup.

I en artikel af 21. november 2019 (”Ekspert: Det er ulovligt, når Skat betaler bagmænds millionbøde”) anførte Politiken bl.a., at ”Skattestyrelsen reelt betaler den bøde på 110 mio. kr. for groft bedrageri mod Skat, som bagmændenes tyske bank blev idømt ved Retten i Glostrup 23. september i år”. Samme dag blev Skattestyrelsens fagdirektør for Særlig Kontrol igen interviewet i Politiken om sagen (”Skat betaler millionbøde for storsvindlere”).

Ligeledes den 21. november 2019 udsendte Skattestyrelsen en pressemeddelelse vedrørende forholdet mellem forligssummen og bøden til den tyske bank. Pressemeddelelsen var vedlagt et såkaldt faktaark, hvoraf der fremgik bl.a. følgende:

”Skattestyrelsen har parallelt med forligsaftalen indgået en separat aftale med banken om, at Skattestyrelsen vil frafalde sit krav mod banken, hvis banken betaler den danske stat ca. 86 pct. af en eventuel salgssum af banken. De 86 pct. af salgssummen vil således blive modregnet i forligssummen. De resterende ca. 14 pct. tilfalder bankens øvrige kreditorer i andre lande, som også skal afvikles, før banken kan sælges.

Den selvstændige aftale med banken har været nødvendig for at sikre, at banken kan sælges i fri handel og ikke gå konkurs, hvormed Skattestyrelsen ville have udsigt til at få dækket en væsentlig mindre del af sit krav mod banken og eventuelt ikke kunne få dækket hele forligssummen.

For at muliggøre dels forligsaftalen dels aftalen med banken, der blev indgået, inden et eventuelt bødekra­v mod banken var afklaret, har det endvidere været nødvendigt for Skattestyrelsen at påtage sig den potentielle økonomiske risiko for et eventuelt bødekra­v mod banken. Bankens salg i fri handel er således afhængig af, at banken over for en mulig køber kan vise, at den kan afholde alle sine kreditorers krav inden for salgssummen.

Det betyder, at den strafferetlige bøde, som banken efterfølgende har vedtaget i Retten i Glostrup den 23. september 2019 på 110 mio. kr., vil blive afregnet ud af de 86 pct. af salgssummen fra banken. De fulde 86 pct. bliver dog fortsat modregnet den resterende del af forligssummen

i det amerikanske forlig.

...

Samlet set vurderes forliget således at være den bedst mulige løsning for at inddække den danske stats tab i denne del af sagskomplekset, og det er i den sammenhæng uvæsentligt, om det tilbagebetalte beløb tilfalder statskassen via Skattestyrelsen som forligssum eller via SØIK som bødekra­v. ”

I efteråret 2019 blev Rigsrevisionen af Statsrevisorerne anmodet om gennemgang af forliget. Rigsrevisionen afgav i den anledning et notat af 15. januar 2020. Af notatet fremgik bl.a. følgende:

”I. Skatteministeriets initiativer for at få de ca. 12,7 mia. kr. uberettiget udbetalte udbytterefusioner tilbage til den danske stat

...

3. (...)

Rigsrevisionen har *ikke* vurderet forligets indhold, men har alene udarbejdet en faktuel redegørelse. Den eneste vurdering vi foretager, er vurderingen af lovligheden af at indgå et forlig.

II. Hjemmel til at indgå forlig og aftaler i forbindelse med retssager

4. Der er intet til hinder for, at Skattestyrelsen kan indgå et forlig i stedet for at føre en retssag ved en domstol. Hjemlen til at indgå forlig findes i budgetvejledningens pkt. 2.4.3 om udgifter pålagt ved dom mv., hvoraf fremgår: *’Der er adgang til at afholde uforudselige udgifter, som det må anses for overvejende sandsynligt, eventuelt efter indhentet udtalelse fra Kammeradvokaten, at staten i tilfælde af en retssag vil blive dømt til at betale’*. Det antages, at pkt. 2.4.3 også dækker sager til gunst for staten (...)

Dette i kombination med budgetvejledningens pkt. 2.2.3 om de almindelige hensyn ved disponering, som er: '*... at der ved disponeringen skal vises skyldige økonomiske hensyn*', betyder, at det gælder om at sikre sig det bedst mulige økonomiske resultat, også under hensyntagen til omkostningerne herved.

Dvs. at den konkrete vurdering bl.a. må bygge på overvejelser om det juridiske udfald af eventuelle civile søgsmål mod parterne og de fordele, der eventuelt vil følge af et forlig for Skattestyrelsen, men også at der må skeles til de økonomiske omkostninger, der kan være ved at gennemføre forskellige sagsskridt.

Forligets hensigtsmæssighed – baggrunden for Skatteministeriet og Skattestyrelsens beslutning om at indgå forlig

5. Forliget er en udløber af, hvordan Skatteministeriet har besluttet at implementere sin samlede strategi om at få de 12,7 mia. kr. tilbage via civile retsskridt. Rigsrevisionen har hverken vurderet, om den samlede strategi er hensigtsmæssig, eller om den er implementeret hensigtsmæssigt.

Rigsrevisionen har endvidere *ikke* vurderet den økonomiske hensigtsmæssighed af det forlig, der er indgået, men kan konstatere, at Skattestyrelsen og Kammeradvokaten forud for forligets indgåelse havde overvejet hensigtsmæssigheden, og at Skatteministeriet har tiltrådt Kammeradvokatens og Skattestyrelsens vurdering af, at det mest hensigtsmæssige og bedste økonomiske resultat fås ved at indgå forliget.

...

9. Rigsrevisionen kan ikke vurdere, om beslutningen om at indgå forliget er den bedste, men er enig i, at det er relevante hensyn, som Skattestyrelsen og Kammeradvokaten har ladet indgå i beslutningen.

...

V. Sammenfatning

31. Sammenfattende kan Rigsrevisionen konstatere, at Skattestyrelsen i samarbejde med Kammeradvokaten og en række udenlandske advokatkontorer via en række civilretlige tiltag forfølger den danske stats tab. Rigsrevisionen kan videre konstatere, at det er Skattestyrelsens overordnede strategi at skabe sikkerhed for, at alle muligheder for at inddække eller begrænse den danske stats tab forfølges og udtømmes. Der er herunder indgået et forlig med 61 amerikanske pensionsplaner mfl. (56 fysiske personer og 102 selskaber), som indtil videre har medført en tilbagebetaling på 950 mio. kr. ud af en forligssum på minimum 1,6 mia. kr. De resterende minimum 650 mio. kr. forventes indbetalt inden for en 4-årig periode. De resterende minimum 650 mio. kr. er bl.a. afhængige af, at en tysk bank bliver solgt i fri handel, idet en del af salgssummen herfra skal afregnes med Skattestyrelsen. Den tyske bank har erkendt sin rolle i udbyttesagen og vedtaget en bøde på 110 mio. kr. Bøden vil dog ifølge aftalen blive modregnet i Skattestyrelsens krav mod hovedaktionærerne, da bankens aktiver ikke er tilstrækkelige til at dække bankens samlede forpligtelser, herunder det krav, Skattestyrelsen har rejst, og den strafferetlige bøde, banken er idømt.

Med hensyn til restbetalingen på de 650 mio. kr. kan Rigsrevisionen i øvrigt konstatere, at betalingen således er afhængig af salget af banken og hovedaktionærernes betalingsevne i øvrigt. Bankens hovedaktionærer hæfter dog for betalingen af 600 mio. kr., uanset om banken bliver solgt.

Videre kan Rigsrevisionen konstatere, at forliget med de 61 pensionsplaner mfl. indebærer, at Skattestyrelsen har forpligtet sig til at frafalde alle civile krav, som styrelsen har mod forligsparterne i forhold til det fulde refusionsbeløb i denne del af sagskomplekset. Omvendt åbner forliget for, at Skattestyrelsen kan få yderligere informationer fra pensionsplanerne om, hvilket beløb de netto har modtaget i udbytterefusion, og hvilke beløb der er tilgået andre, idet de ifølge forligsaftalen, har forpligtet sig til at samarbejde og stille oplysninger til rådighed. Forliget afskærer ikke muligheden for strafferetlig forfølgelse af forligsparterne.

Der er intet bevillingsmæssigt til hinder for, at Skattestyrelsen kan indgå et forlig i stedet for at føre en retssag ved en domstol.

Rigsrevisionen kan ikke vurdere, om beslutningen om at indgå forliget er den bedste, men finder, at det er relevante hensyn, som Skattestyrelsen og Kammeradvokaten har ladet indgå i beslutningen. ”

4. Pressemeddelelsen og forløbet derefter

Efter offentliggørelsen af Rigsrevisionens notat udsendte Skattestyrelsen den 24. januar 2020 den omhandlede pressemeddelelse, hvoraf følgende fremgik:

”Skattestyrelsen tager Rigsrevisionens gennemgang af udbytteforlig til efterretning

Det var lovligt for Skattestyrelsen at indgå et forlig med 61 amerikanske pensionsplaner m.fl. i 2019. Det konstaterer Rigsrevisionen i en faktuel gennemgang af forliget. Gennemgangen er foranlediget af statsrevisorerne i efteråret 2019.

Rigsrevisionen konstaterer på baggrund af en redegørelse fra Skatteministeriet og efter møder med Kammeradvokaten og Skattestyrelsen også, at Skattestyrelsen har forfulgt relevante hensyn, da styrelsen indgik et forlig med 61 pensionsplaner m.fl., der i alt accepterer at betale ca. 1,6 mia. kr. tilbage til statskassen. Rigsrevisionen bekræfter samtidig den udlægning af forliget, som Skattestyrelsen tidligere har givet offentligheden.

- Når vi nu ikke har mulighed for bare at offentliggøre forliget, er jeg glad for, at Rigsrevisionen nu har gennemgået det og har vurderet, at det var lovligt at indgå forliget, og at vi har lagt vægt på relevante hensyn. Vi er en myndighed i en demokratisk retsstat, der arbejder benhårdt på at løse den opgave, som vi er blevet pålagt. Det gør vi så åbent, som det er muligt. Og selvfølgelig inden for lovens rammer. Det har vi naturligvis også gjort her, siger fagdirektør i Særlig Kontrol i Skattestyrelsen (...) og fortsætter:

- Vi har hele tiden ment, at det er et godt forlig for Danmark, og jeg vil igen gerne understrege, at vores opgave i denne sag er at få så mange af de mistede penge hjem igen i et civilretligt spor. Spørgsmålet om, hvorvidt nogen kan stilles strafferetligt til ansvar, er derimod en opgave for SØIK, siger (fagdirektøren).

Han tilføjer, at det ærgrer og bekymrer ham, at visse medier vedholdende fastholder forkerte udlægninger af forliget i offentligheden:

- Skattestyrelsen tager skarpt afstand fra de forkerte udlægninger, som enkelte medier fastholder, fordi de forkerte udlægninger er egnede til at skade Danmarks interesser i at skaffe så mange af de 12,7 mia. kr. som muligt tilbage til den danske statskasse. ”

Kort efter udsendelsen af pressemeddelelsen rettede Politiken henvendelse til Skattestyrelsen med anmodning om, at styrelsen enten adresserede og konkretiserede kritikken af medierne i pressemeddelelsen eller trak den tilbage. Der var herefter en korrespondance mellem Skattestyrelsen og Politiken om pressemeddelelsen, og den 27. januar 2020 skrev Skattestyrelsens pressechef bl.a. følgende til Politiken:

”Skattestyrelsen har som bekendt løbende været i dialog med medierne, herunder Politiken, om forståelsen af forligets bestanddele inden for de rammer, det er muligt at udtale sig om detaljer i forliget, og gennem dialog med bl.a. dig og Politiken har Skattestyrelsen gjort opmærksom på forhold, der ikke fremstår som en korrekt udlægning af forliget. Dette burde således ikke være nyt for dig. ”

Den 31. januar 2020 bad Folketingets Skatteudvalg Statsrevisorerne om at oplyse, om Rigsrevisionen i forbindelse med den faktuelle gennemgang af Skattestyrelsens forlig fra maj 2019 havde undersøgt lovligheden af, at Skattestyrelsen indirekte havde betalt en privat virksomheds bøde, som denne var blevet dømt til at betale af en dansk domstol. Af Statsrevisorernes svar af 10. februar 2020 på spørgsmål nr. 230 (Alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg fremgik bl.a. følgende:

”Statsrevisorerne har som svar på spørgsmålet indhentet følgende oplysninger fra Rigsrevisionen:

...

Statsrevisorernes svar til Skatteudvalget er således, at Rigsrevisionen ikke har taget stilling til, om Skattestyrelsen direkte eller indirekte betaler bøden, og om dette er lovligt. Rigsrevisionen konstaterer, at bøden principielt skal betales af banken, og at betalingen af bøden indgår i forliget. ”

I to artikler den 12. februar 2020 (”Rigsrevisionen korrigerer Skat: Vi har ikke kaldt milliardforlig lovligt” og ”Eksperter: Skattestyrelsen er gået for langt i sit forsøg på at få milliardforlig stemplet lovligt”) kritiserede Politiken Skattestyrelsens udlægning i pressemeddelelsen af 24. januar 2020. I artiklerne er gengivet bl.a. nogle skriftlige svar fra Rigsrevisionen på forskellige spørgsmål fra Politiken:

”Rigsrevisionen konkluderer i sit notat, at Skattestyrelsen som udgangspunkt har hjemmel i loven til at indgå forlig. Har Rigsrevisionen punkt for punkt gennemgået det konkrete forlig, som omtales, med henblik på at vurdere, hvorvidt de elementer og vilkår, der endte med at indgå i den endelige aftale, har hjemmel i gældende lov og regler?

’Rigsrevisionen konstaterer i notatet, at en minister har bevillingsmæssig hjemmel til at indgå forlig under visse betingelser. Rigsrevisionen beskriver i notatet ministerens argumentation for at indgå forliget. Rigsrevisionen har konstateret, at denne argumentation foreligger forud for indgåelsen. Rigsrevisionen har gennemgået udvalgte dele [af] forligsteksten for at verificere Skatteministeriets oplysninger om indholdet i forliget og for at verificere den beskrivelse af forligsteksten, der [er] lagt til grund i argumentationen for at indgå forliget. Rigsrevisionen vurderer i notatet, at ministeriet har ladet relevante hensyn indgå i beslutningen om at indgå forlig. Rigsrevisionen konkluderer ikke, om der konkret er bevillingsmæssig hjemmel til at indgå forliget, da der er tale om et faktuel notat, hvor Rigsrevisionen alene har verificeret,

at Skatteministeriets oplysninger om indholdet i forliget er korrekte. Rigsrevisionen har således ikke undersøgt, om der er andre hensyn, der burde have været inddraget i beslutningen. Rigsrevisionen har som nævnt gennemgået udvalgte dele af forliget for at verificere den del af indholdet, der anvendes af Skatteministeriet som argument for den økonomiske hensigtsmæssighed og dermed for den bevillingsmæssige hjemmel. Skatteministeriet har herudover en generel forpligtelse til at overholde gældende lovgivning. Rigsrevisionen har ikke gennemgået forliget med henblik på at vurdere dette fordi der er tale om en faktuel gennemgang af forliget og ikke en vurdering af indholdet’.

Er det Rigsrevisionens opfattelse, at den i notatet omtalte bøde på 110 millioner kroner reelt betales af banken?

’Rigsrevisionen konstaterer i notatet, at det er banken, der skal betale bøden. Bødens økonomiske værdi, vil blive modregnet i skattestyrelsens krav på 600 mio. kr. mod ejerne, hvis banken betaler bøden til retten. Hvis bøden ikke bliver betalt af banken, vil retten hverken have et krav mod ejerne eller Skattestyrelsen. Skattestyrelsen vil derimod kunne gøre det fulde krav på 600. mio. gældende mod ejerne’.

Har Rigsrevisionen taget stilling til, hvorvidt betingelserne i aftalen, når det gælder betalingen af bøden på 110 millioner kroner, er lovlige?

’Rigsrevisionen har set på om betingelserne om bøden indgår i Skatteministeriets argumentation for at indgå forliget og dermed i vurderingen af den økonomiske hensigtsmæssighed, der er det primære hensyn i forhold [til], om der er bevillingsmæssig hjemmel. Herudover har Rigsrevisionen ikke vurderet lovligheden jf. ovenfor’.

Har Rigsrevisionen generelt taget stilling til, om indholdet i forligsaftalen eventuelt kunne stride imod dansk lovgivning eller eventuelt lovgivning i andre lande?

’Nej se ovenfor’. ”

Den 17. februar 2020 rettede Politiken henvendelse til mig og anførte, at Skattestyrelsen i forbindelse med udsendelsen af pressemeddelelsen havde handlet i strid med de krav, der må stilles til en offentlig myndighed. Jeg sendte den 24. februar 2020 Politikens henvendelse til Skattestyrelsen, så styrelsen kunne få lejlighed til at forholde sig til det, som Politiken havde skrevet til mig.

I et brev af 6. marts 2020 til Politiken afviste Skattestyrelsen, at Skattestyrelsen havde handlet i strid med god forvaltningsskik. Efter yderligere brevveksling mellem parterne rettede Politiken den 24. juni 2020 på ny henvendelse til mig og fastholdt sin oprindelige klage.

Jeg har i anledning af klagen indhentet udtalelser af 17. august 2020 og 12. november 2020 fra Skattestyrelsen, jf. afsnit 7 nedenfor. Politiken er kommet med bemærkninger i sin klage og den 18. november 2020, jf. afsnit 6 nedenfor.

5. Retsgrundlaget

5.1 Kravene om saglighed, lighed og retvisende information

Der er ikke fastsat generelle regler om offentlige myndigheders mulighed for eller pligt til af egen drift at informere og kommentere på deres opgavevaretagelse, herunder behandling af sager, i pressen. Det ligger imidlertid fast, at en myndighed i almindelighed er berettiget til at give udtryk for sine synspunkter om en sag, når myndigheden ikke herved overtræder reglerne i databeskyttelseslovgivningen eller sin tavshedspligt ved at udlevere fortrolige oplysninger. Jeg henviser til Søren H. Mørup, Niels Fenger og Sten Bønsing, Forvaltningens brug og misbrug af pressen, i Blume og Henrichsen (red.), Forvaltning og Retssikkerhed (2014), s. 269.

I forbindelse med pressebetjening skal en myndighed overholde de almindelige forvaltningsretlige principper om lighed, saglighed og sandhedspligt. Det gælder ikke kun i tilfælde, hvor pressen anmoder om oplysninger, men også i tilfælde, hvor en myndighed vælger på eget initiativ at give oplysninger eller i øvrigt at udtale sig til pressen. Se hertil betænkning nr. 1443/2004 om embedsmænds rådgivning og bistand, s. 234 f.

Myndigheden skal således behandle forskellige medier lige, jf. FOB 1992.141 og FOB 2007.347, og ”straffesanktioner” mod et medie vil være i strid med principperne om lighed og saglighed, jf. bl.a. FOB 2013-15, FOB 2020-42 og betænkning nr. 1443/2004 om embedsmænds rådgivning og bistand, s. 57, s. 211 og s. 219.

Inden for disse rammer må der antages at være overladt en myndighed en meget betydelig frihed med hensyn til, hvorvidt f.eks. en anmodning om deltagelse i et interview bør imødekommes, jf. betænkning nr. 1443/2004 om embedsmænds rådgivning og bistand, s. 246, og FOB 2007.375.

Det er desuden vigtigt, at en myndighed også i sin pressebetjening er opmærksom på ikke at videregive urigtige eller vildledende oplysninger i en sag eller om processen for dens tilblivelse med det formål at undgå kritik. Der skal således i pressebetjeningen udvises en særlig opmærksomhed med henblik på at undgå videregivelse af oplysninger, der i den givne sammenhæng kan virke urigtige eller vildledende, jf. betænkning nr. 1443/2004 om embedsmænds rådgivning og bistand, s. 157, og i samme retning FOB 2015-63.

I DJØF’s betænkning om fagligt etiske principper i offentlig administration fra 1993 – den såkaldte Nordskov Nielsen-betænkning – anføres bl.a. følgende på s. 155:

”Hvad enten en forvaltningsmyndighed er forpligtet til at meddele oplysninger til offentligheden eller ej, vil der gælde et krav om, at de oplysninger, der meddeles, ikke er urigtige eller ufyldstgørende.

...

Den nærmere afgrænsning af, hvad kravet om rigtig og fyldestgørende information indebærer, må også her foretages under henvisning til formålet med videregivelsen af oplysningerne. Ofte vil det være naturligt og rigtigt at udelade detaljer, biomstændigheder eller forbehold i meddelelser beregnet til en bredere kreds af modtagere.”

5.2 Sprogbrug mv.

I FOB 2015-60 udtalte ombudsmanden, at en offentlig myndigheds virksomhed ikke bare skal være lovlig og i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper mv., men også bør tilrettelægges og udøves på en måde, der i videst muligt omfang understøtter offentlig tillid.

Også i øvrigt er myndighederne med hensyn til sprogbrug og tone underlagt særlige krav i deres kommunikation med borgere og presse, som ikke tillige gælder for den private part, som myndigheden kommunikerer med. Det følger således af god forvaltningsskik, at forvaltningen skal optræde på en høflig og hensynsfuld måde over for borgerne. Det forhold, at f.eks. en borger måtte anvende et stødende sprog over for myndigheden, indebærer i den forbindelse ikke, at myndigheden må besvare borgerens henvendelse i samme tone. Jeg henviser til Niels Fenger (red), *Forvaltningsret* (2018), s. 673 ff. (Kirsten Talevski), overblik #1 om god forvaltningsskik i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside og FOB 2011 21-1. I denne sag udtalte ombudsmanden bl.a. følgende:

”Kravet om at en myndighed skal optræde på en høflig og hensynsfuld måde over for borgerne, gælder ikke kun i de tilfælde hvor borgeren efter myndighedens opfattelse handler på en måde som respekterer normerne for ordentlig omgangsform mellem mennesker. I visse tilfælde kan en borgers optræden over for en myndighed gøre det nødvendigt at myndigheden henstiller til borgeren at anvende en bestemt form ved sine henvendelser. Hvis borgeren f.eks. fremsætter alvorlige, men udokumenterede beskyldninger mod navngivne politikere eller ansatte hos myndigheden, er det berettiget at myndigheden reagerer over for det. Men også i disse tilfælde skal myndigheden efterleve kravet om at optræde på en høflig og hensynsfuld måde over for borgerne.”

6. Politikens opfattelse

Som nævnt har Politiken i klagen til mig anført, at Skattestyrelsen i forbindelse med udsendelsen af pressemeddelelsen af 24. januar 2020 har tilsidesat de krav, der må stilles til en offentlig myndighed. Ifølge Politiken strider det mod god forvaltningsskik, at Skattestyrelsen har fremsat anklager mod en eller flere private virksomheder (konkret Politiken), som er egnede til at skade disse virksomheders omdømme, og samtidig afviser at adressere og konkretisere de agtelsesforringende anklager, så de angrebne har mulighed for at forsvare sig selv.

Efter Politikens opfattelse har Skattestyrelsen aldrig påtalt konkrete, faktuelle fejl i Politikens journalistik om forliget med de amerikanske pensionsplaner m.fl. Politiken ønsker derfor min stillingstagen til, om styrelsen i stedet for at påpege konkrete forhold i Politikens dækning, som eventuelt kunne modbevises med dokumentation, kan udsende en pressemeddelelse med det indhold, som fremgår af pressemeddelelsen af 24. januar 2020. Det er efter Politikens opfattelse i strid med principperne om saglighed og sandhedspflicht, som må forventes af en offentlig myndighed.

I sin udtalelse af 18. november 2020 har Politiken supplerende anført bl.a., at Politiken ikke kan genkende Skattestyrelsens udlægning, hvorefter det centrale i mediedækningen på tidspunktet for pressemeddelelsen var spørgsmålet om, hvorvidt det var lovligt at indgå et forlig.

7. Skattestyrelsens opfattelse

I sin udtalelse af 17. august 2020 har Skattestyrelsen anført bl.a. følgende:

”3. Offentlige myndigheders udsendelse af pressemeddelelser mv.

...

c) Baggrunden for den konkrete pressemeddelelse

Politiken (og tv-stationen) havde i løbet af andet halvår 2019 ad flere omgange udlagt udbytteforliget sådan, at der med forliget er ydet en meget stor rabat til forligsparterne, og at denne kunne opgøres til forskellen mellem ca. 4,1 mia. kr. og 1,6 mia. kr. Skattestyrelsen oplyste i samme periode gentagne gange offentligheden om – herunder i artikler i Politiken – at denne udlægning er forkert, jf. pkt. 1 ovenfor.

...

Der er efter Skattestyrelsens opfattelse tale om en sag med stor samfundsmæssig betydning, og som kan have konsekvenser for borgeres og virksomheders tillid til, at skattemyndighederne behandler skatteyderne sagligt og lige. Det danske skattesystem bygger i høj grad på en sådan tillid, som således er afgørende for den generelle regelefterlevelse på området. Det er derfor alvorligt, hvis der udbredes fejlagtige historier om, at der ydes positiv særbehandling til personer, som snyder, og at man kan opnå rabat i sine tilbagebetalingsaftaler, hvis blot beløbet, der svindles for, er stort nok.

Samtidig er det Skattestyrelsens vurdering, at forkerte udlægninger af, hvad de danske skattemyndigheder accepterer af vilkår i forlig med udenlandske parter, er egnede til at skade Danmarks muligheder for at få tilbageført de 12,7 mia. kr., som den formodede svindel har kostet den danske statskasse, samt det konkrete forlig.

Medieomtalen af udbytteforliget førte bl.a. til, at statsrevisorerne i efteråret 2019 anmodede Rigsrevisionen om at gennemgå forliget. Resultatet heraf blev offentliggjort den 24. januar 2020, hvor Skattestyrelsen udsendte den pressemeddelelse, som Politiken har klaget til Ombudsmanden over. Dagen før havde Politiken i en artikel endnu en gang udlagt forliget sådan, at der var ydet rabat svarende til forskellen mellem ca. 4,1 mia. kr. og 1,6 mia. kr. I modsætning til visse af de tidligere artikler i Politiken fremgik det ikke af denne artikel, at Skattestyrelsen havde gjort opmærksom på, at Politikens (og tv-stationens) udlægning var forkert.

Skattestyrelsen fandt det på den baggrund berettiget, sagligt og proportionalt, at der blev kommunikeret til offentligheden på den valgte måde. Det bemærkes i den forbindelse, at det væsentlige for Skattestyrelsen var at gå i rette med en bestemt udlægning af forliget, som to medier fastholdt, og som Rigsrevisionen efter styrelsens opfattelse afkræftede ved sin gennemgang af forliget. Formålet var således ikke at udstille eller at sværte de pågældende medier, og det var heller ikke nødvendigt at nævne medierne ved navn for at opfylde kommunikationens formål.

4. Kontradiktion

Som det fremgår af pkt. 2 og 3.c ovenfor, har Skattestyrelsen både over for Politiken og over for offentligheden flere gange oplyst om den uenighed, som er beskrevet under pkt. 1 ovenfor, og pressemeddelelsen fra den 24. januar 2020 blev udsendt i umiddelbar tilknytning til, at Politiken dagen før på ny havde fastholdt sin udlægning af forliget i forbindelse med dækningen af Rigsrevisionens gennemgang. Skattestyrelsen er således ikke enig med Politiken i, at styrelsens kommunikation har indebåret ikke-begrundede og ikke-konkretiserede anklager.

Det er heller ikke Skattestyrelsens opfattelse, at kommunikationen har foregået på en skadende og agtelsesforringende måde og på en måde, som gjorde, at Politiken ikke kunne forsvare sig. Politiken har således haft mulighed for – ikke mindst gennem egne kanaler – at tage til genmæle i offentligheden over for Skattestyrelsens budskaber, ligesom der består sædvanlige muligheder for anlæggelse af eventuelt søgsmål ved domstolene. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke er hindrende herfor, at Politiken ikke er nævnt ved navn i pressemeddelelsen, jf. bl.a. UfR 1960.382 H. ”

I en supplerende udtalelse af 12. november 2020 har Skattestyrelsen desuden anført bl.a. følgende vedrørende de dele af pressemeddelelsen, der relaterer sig til udsagnene om Rigsrevisionens vurderinger og udsagnet om, at udlægninger i visse medier ”er egnede til at skade Danmarks interesser i at skaffe så mange af de 12,7 mia. kr. som muligt tilbage til den danske statskasse”:

”1. Grundlaget for udsagnet om forligets lovlighed

Det bemærkes indledningsvist, at det fremgår af Rigsrevisionens notat af 15. januar 2020, at Statsrevisorerne har anmodet Rigsrevisionen om en faktisk gennemgang af det forlig, som Skattestyrelsen indgik med 61 amerikanske pensionsplaner og en række dertil knyttede personer og selskaber i maj 2019. Rigsrevisionen har i det pågældende notat oplyst, at denne gennemgang baserer sig på brevveksling med Skatteministeriet, herunder en redegørelse fra Skatteministeriet udarbejdet af Skattestyrelsen om forliget, ligesom Rigsrevisionen på et møde med Skattestyrelsen hos Kammeradvokaten har fået forevist forliget og i den forbindelse har haft mulighed for at læse de udvalgte dele af forligsteksten, som Rigsrevisionen redegør for i notatet.

Skattestyrelsen bemærker hertil, at styrelsen på baggrund af det anførte i Rigsrevisionens notat af 15. januar 2020 er af den opfattelse, at Rigsrevisionen ikke har vurderet forligets indhold, men har udarbejdet en faktisk redegørelse. Skattestyrelsen er desuden af den opfattelse, at Rigsrevisionen har vurderet, at der intet (bevillingsmæssigt) er til hinder for, at Skattestyrelsen kan indgå et forlig i stedet for en føre en retssag ved domstolene, og at Skattestyrelsen i forbindelse med beslutningen om at indgå – det konkrete – forlig har inddraget relevante hensyn.

Selv om Rigsrevisionen har anført ikke at have vurderet forligets indhold, er det Skattestyrelsens opfattelse, at Rigsrevisionen med det anførte i notatet har forholdt sig til de generelle rammer for myndighedernes muligheder for at indgå forlig, herunder saglighedshensyn, og at formuleringen om, at der har været inddraget relevante hensyn, må forstås således, at der efter Rigsrevisionens opfattelse også er lagt vægt på saglige hensyn i det konkrete tilfælde. På den baggrund fandt Skattestyrelsen grundlag for at udtale sig som anført i pressemeddelelsen af 24. januar 2020.

Det bemærkes i den forbindelse, at det på dette tidspunkt var spørgsmålet om, hvorvidt der i givet fald lovligt kunne indgås et forlig, og om forligssummen kunne fastsættes som gjort i den foreliggende situation, som var det centrale i mediedækningen.

Skattestyrelsen henleder opmærksomheden på, at der efterfølgende i forbindelse med bl.a. spørgsmål fra Folketingets Skatteudvalg er stillet spørgsmål om Rigsrevisionens vurdering af vilkårene vedrørende (en tysk bank) i det pågældende forlig. Efter Skattestyrelsens opfattelse vedrører disse spørgsmål specifikt problemstillingen om, hvorvidt sammenhængen mellem forliget og (banken) er ensbetydende med, at Skattestyrelsen (indirekte) betaler den bøde, som (banken) blev idømt ved en dansk domstol. Dette har Rigsrevisionen ikke forholdt sig til. Skattestyrelsen bemærker hertil, at der bl.a. er redegjort herfor,

herunder lovligheden, i forbindelse med besvarelse af samrådsspørgsmål S og T af 27. maj 2020 samt besvarelser af henholdsvis 24. februar 2020 af spørgsmål nr. 215 (alm. del), 25. april 2020 af spørgsmål nr. 381 (alm. del), 20. maj 2020 af spørgsmål nr. 385 (alm. del) samt 17. juli 2020 af spørgsmål nr. 569 fra Folketingets Skatteudvalg.

2. Grundlaget for udsagnet om udlægning af forliget

Det bemærkes indledningsvist, at Skattestyrelsen i forbindelse med den redegørelse, som blev udarbejdet af Skattestyrelsen og sendt til Rigsrevisionen forud for udarbejdelsen af Rigsrevisionens notat af 15. januar 2020, anførte, at der i forhold til den seneste tids mediedækning verserede en række misforståelser om forliget, herunder navnlig i forhold til den samlede tilbagesøgte refusionssum, differencen mellem refusionssummen og forligssummen samt spørgsmålet om straffrihed. Skattestyrelsen anførte også, at der i medierne var historier om, at der havde været ydet en rabat eller mulighed for at trække udgifter fra i det beløb, som tilbagebetales til den danske stat, og at denne rabat kunne opgøres til forskellen mellem ca. 4,1 mia. kr. og 1,6 mia. kr.

Skattestyrelsen gjorde i den forbindelse opmærksom på, at forliget ikke omfatter et samlet refusionsbeløb på 4,1 mia. kr., som anført af en række medier. Skattestyrelsen bemærkede, at misforståelsen beroede på en ukorrekt antagelse om, at forliget omfatter 19 øvrige pensionsplaner, som selvstændigt har tilbagesøgt ca. 1,2 mia. kr. De 80 pensionsplaner (61+19) har samlet tilbagesøgt ca. 4,1 mia. kr., men Skattestyrelsen gjorde opmærksom på, at de 19 pensionsplaner ikke er forligsparter, hvorfor beregningen er forkert. Skattestyrelsen oplyste således, at der er tale om, at der er indgået forlig med 61 pensionsplaner m.fl., som samlet har tilbagesøgt ca. 2,9 mia. kr., og Skattestyrelsen redegjorde i samme forbindelse for sammenhængen mellem henholdsvis de 61 og de 19 pensionsplaner, herunder at de 19 pensionsplaner grundlæggende behandles anderledes end de 61 pensionsplaner, og at de ikke er at betragte som forligsparter.

For så vidt angår mediedækningen vedrørende 'rabat' oplyste Skattestyrelsen, at forligsparterne ikke havde fået lov til at fratrække deres 'udgifter' i forligssummen. Skattestyrelsen redegjorde i den forbindelse for differencen mellem det daværende SKAT's udbetaling af ca. 2,9 mia. kr. og det beløb på ca. 1,6 mia. kr., som de 61 pensionsplaner m.fl. direkte eller indirekte havde modtaget af refusionssummen, herunder at differencen ikke er tilgået pensionsplanerne, men derimod forblevet hos udbetalingsagenterne og de anvendte custodians og dertil relaterede selskaber. Skattestyrelsen uddybede samtidig, at der ved opgørelsen af det beløb, som pensionsplanerne modtog, som svarer til forligssummen på de ca. 1,6 mia. kr., er differencen fratrukket, idet disse beløb aldrig er modtaget af forligsparterne, men er forblevet hos eller tilgået andre aktører i det samlede refusionssetup.

Rigsrevisionens notat af 15. januar 2020 indeholder faktuelle oplysninger om, at der er tale om et forlig indgået med 61 amerikanske pensionsplaner m.fl., at det ansøgte beløb for refusion af udbytteskat er ca. 2,9 mia. kr., og at forligsparterne – dvs. de 61 pensionsplaner m.fl. – er forpligtet til at tilbagebetale et beløb på minimum 1,6 mia. kr. til den danske stat. Notatet indeholder endvidere oplysninger om refusionssetuppet ved brug af udbetalingsagenter og custodians, idet Rigsrevisionen i notatet konstaterer, at SKAT's udbetalinger af de ca. 2,9 mia. kr. blev foretaget til udbetalingsagenterne og derfra betalt videre til de såkaldte custodians, som derefter udbetalte et væsentligt mindre beløb til de 61 pensionsplaner m.fl. Endelig indeholder notatet også oplysninger om, at nogle af forligsparterne – udover at modtage en del af refusionsbeløbet på de ca. 2,9 mia. kr. – også har deltaget i tilbagesøgningen af refusionsbeløb via 19 andre amerikanske pensionsplaner, som dog ikke er en del af forliget.

Det forhold, at Rigsrevisionen i deres rapport konstaterer ovenstående faktuelle oplysninger, har Skattestyrelsen taget til indtægt for, at Rigsrevisionen bekræfter den udlægning af forliget, som Skattestyrelsen også tidligere har givet offentligheden, men som visse medier har udlagt som værende forkert.

3. Grundlaget for udsagnet om Danmarks interesser

Det er Skattestyrelsens og Kammeradvokatens vurdering, at forkerte udlægninger af, hvad de danske skattemyndigheder accepterer af vilkår i forlig med udenlandske parter, er egnede til at skade Danmarks muligheder for at få tilbageført de 12,7 mia. kr., som den formodede svindel har kostet den danske statskasse, samt det konkrete forlig.

Såfremt Skattestyrelsen således fremstår som utroværdig og usaglig og samtidig fremstår som en part, der ikke kan overholde den fortrolighed, som helt sædvanligt er aftalt mellem Skattestyrelsen og en forligspart, vil dette potentielt kunne medføre misligholdelse af den allerede indgåede forligsaftale, ligesom det efter styrelsens vurdering også vil kunne skade styrelsens muligheder for fremover at indgå nye forlig og dermed skade det offentliges økonomiske interesser, idet mulighederne for at få tilbageført de 12,7 mia. kr., som den formodede svindel har kostet den danske statskasse, vanskeliggøres væsentligt.

Hertil bemærkes i øvrigt, at i det omfang aktører i udbyttesagskomplekset retter henvendelse om muligheden for at indgå forlig, vil Skattestyrelsen sammen med Kammeradvokaten indgå i en indledende dialog med den pågældende part, dels med henblik på afklaring af repræsentationsforhold, dels med henblik på afklaring af, om de overordnede betingelser for et forlig, som modparten præsenterer, kan danne grundlag for en videre dialog.

Hvis det på baggrund af disse indledende drøftelser vurderes, at det er sandsynligt, at der kan opnås en tilfredsstillende forligsmæssig løsning, vil Skattestyrelsen sammen med Kammeradvokaten herefter indlede realitetsforhandlinger med modparten. Hvis det derimod allerede efter de indledende drøftelser er tydeligt, at parterne ikke vil kunne nå til enighed om de overordnede betingelser for et forlig, vil der ikke blive indledt realitetsforhandlinger.

Sådanne eventuelle forligsudspil vil således være mere realistiske, såfremt der ikke verserer forkerte udlægninger af, hvad de danske skattemyndigheder accepterer af vilkår i forlig med udenlandske parter.

En forkert udlægning af de grundlæggende forligsvilkår vil også svække Skattestyrelsens muligheder i fremtidige forhandlinger på den måde, at

Skattestyrelsen vanskeligt vil kunne imødegå en forkert udlægning uden at misligholde det helt sædvanlige vilkår om fortrolighed i det indgåede forlig.

Tilsvarende vurderes det, at de anlagte søgsmål vil kunne svækkes, såfremt Skattestyrelsens troværdighed og saglighed generelt undergraves, idet dette grundlæggende vil kunne mindske troværdigheden i styrelsens hovedsynspunkter under de anlagte søgsmål.”

8. Min opfattelse

8.1 Indledning

Politiken har som nævnt klaget til mig over, at Skattestyrelsen – i strid med de krav, der kan stilles til en offentlig myndighed – i pressemeddelelsen af 24. januar 2020 har fremsat anklager mod et eller flere medier, der er egnede til at skade disse mediers omdømme, og har afvist at adressere og konkretisere de agtelsesforringende anklager.

Skattestyrelsen har i sin udtalelse af 17. august 2020 anført bl.a., at det væsentlige for styrelsen i pressemeddelelsen af 24. januar 2020 var ”at gå i rette med en bestemt udlægning af forliget, som to medier fastholdt, og som Rigsrevisionen efter styrelsens opfattelse afkræftede ved sin gennemgang af forliget”.

I det følgende vil jeg på den baggrund først behandle, om Skattestyrelsen tilsidesatte god forvaltningsskik, da den i pressemeddelelsen udtalte, at ”visse medier vedholdende fastholder forkerte udlægninger af forliget i offentligheden”, jf. herom afsnit 8.2 nedenfor. Jeg vil derefter under afsnit 8.3 vurdere den del af pressemeddelelsen, som vedrører, at Rigsrevisionen nu har bekræftet lovligheden af forliget og Skattestyrelsens udlægning heraf i offentligheden.

8.2 Kritikken i pressemeddelelsen af "visse medier"

8.2.1. Udsagnet om "forkerte udlægninger af forliget"

Det er en saglig – og vigtig – opgave for en forvaltningsmyndighed at informere offentligheden om sit arbejde. Myndigheden kan i den forbindelse respondere på kritik samt forklare og forsvare sine handlinger. Myndigheden kan herunder kommentere på gengivelser i pressen, som myndigheden finder fejlagtige eller misvisende. En myndighed er derfor også berettiget til at betegne pressens beskrivelser som ”forkerte”, når blot denne karakteristik reflekterer myndighedens reelle opfattelse af sagen.

I den foreliggende sag må jeg lægge til grund, at Skattestyrelsen var – og er – af den opfattelse, at bl.a. Politiken ”vedholdende fastholder forkerte udlægninger af forliget i offentligheden”. Da Skattestyrelsen endvidere har et sagligt hensyn i at gendrive beskrivelser af dens virksomhed, som styrelsen anser for forkerte og uberettigede, kan dette udsagn ikke i sig selv anses for stridende mod god forvaltningsskik.

En myndigheds udtalelser i en pressemeddelelse skal imidlertid iagttage de krav til bl.a. høflig og sober tone, som kan udledes af principperne for god forvaltningsskik, og som jeg har beskrevet i afsnit 5.2 ovenfor. I det følgende vurderer jeg, om pressemeddelelsen af 24. januar 2020 levede op til disse krav.

8.2.2. Særligt om kritikens uspecificerede karakter

Politiken har som nævnt anført, at det strider mod god forvaltningsskik, at en myndighed fremsætter udtalelser, som er egnede til at skade en virksomheds omdømme (i dette tilfælde dagbladet Politiken), og samtidig afviser at adressere og konkretisere de pågældende udtalelser, så den ”angrebne” har mulighed for at forsvare sig. Skattestyrelsen har heroverfor anført, at formålet med udsagnet i pressemeddelelsen var at kommentere gengivelser i pressen, som myndigheden fandt fejlagtige eller misvisende, og at kommunikationen ikke er foregået på en måde, som gjorde, at Politiken ikke kunne forsvare sig.

Jeg har forståelse for Politikens synspunkt. Når formålet med pressemeddelelsen var at ”gå i rette med en bestemt udlægning af forliget” og bibringe offentligheden det efter Skattestyrelsens opfattelse korrekte billede af forliget, kan der argumenteres for, at det havde været mere hensigtsmæssigt, hvis Skattestyr-

sen havde peget på konkrete forhold i mediedækningen, som styrelsen var uenig i, og samtidig havde forklaret, hvordan den rette sammenhæng efter styrelsens opfattelse var.

Efter min opfattelse må de i sig selv generelle og ukonkretiserede udtalelser om fejlagtig mediedækning i pressemeddelelsen af 24. januar 2020 imidlertid ses i sammenhæng med bl.a., at Skattestyrelsen i månederne op til pressemeddelelsen i såvel tidligere pressemeddelelser som i interviews med Politiken og i Skattestyrelsens direktørs debatindlæg i Politiken af 24. oktober 2019 allerede havde forklaret, på hvilke punkter styrelsen fandt Politikens udlægning af forliget forkert.

Skattestyrelsens tidligere udmeldinger i efteråret 2019 gav således en relativt klar indikation på, at Skattestyrelsen sigtede til diskussionen i medierne om, *hvorvidt* Skattestyrelsen havde givet forligsparterne fradrag for visse udgifter, *om* de 19 pensionsplaner, som er nævnt i forliget, er parter i forliget, og *om* "bruttobeløbet" dermed er ca. 4,1 mia. kr. og ikke ca. 2,9 mia. kr.

Jeg er opmærksom på, at Politiken har fundet de afgivne forklaringer utilfredsstillende og ikke overbevisende. Jeg forholder mig imidlertid som nævnt ikke til, om Politikens eller Skattestyrelsens forståelse af de forskellige uenighedspunkter er den rette. Jeg konstaterer blot, at Skattestyrelsen i tidsrummet op til pressemeddelelsen af 24. januar 2020 både offentligt og direkte over for Politiken i mails og på et møde gentagne gange havde redegjort for sine synspunkter, således at Politiken næppe kan have været grundlæggende i tvivl om, på hvilke punkter styrelsen mente, at Politikens dækning af sagen var misvisende.

Af samme grund finder jeg, at udtalelsen ikke har efterladt Politiken i en situation, hvor avisen ikke har kunnet forsvare sig imod de generelle tilkendegivelser om ukorrekt dækning af sagen i pressemeddelelsen.

På den baggrund er det min opfattelse, at det under de foreliggende omstændigheder ikke udgjorde et brud på god forvaltningsskik, at Skattestyrelsen ikke i pressemeddelelsen af 24. januar 2020 præciserede, hvad styrelsen nærmere henviste til, når den udtalte, at "visse medier vedholdende fastholder forkerte udlægninger af forliget i offentligheden".

Henset til de mange tidligere drøftelser mellem Politiken og Skattestyrelsen finder jeg endvidere, at Skattestyrelsen ikke har tilsidesat god forvaltningsskik ved ikke efter pressemeddelelsen at stille op til yderligere interviews eller i øvrigt at have præciseret sin kritik bortset fra at henvise til de tidligere drøftelser.

8.2.3. Udsagnet om, at mediedækningen var skadelig

I pressemeddelelsen anføres det, at de efter Skattestyrelsens opfattelse ukorrekte udlægninger i visse medier "er egnede til at skade Danmarks interesser i at skaffe så mange af de 12,7 mia. kr. som muligt tilbage til den danske statskasse".

Synspunktet er gentaget i Skattestyrelsens høringssvar til mig af 12. november 2020, hvor styrelsen nærmere har redegjort for, hvorfor styrelsen finder, at forkerte udlægninger af, hvad de danske skattemyndigheder accepterer af vilkår i forlig med udenlandske parter, er egnede til at skade Danmarks muligheder for at få tilbageført de midler, som den formodede svindel har kostet den danske statskasse.

Jeg har som ombudsmand ikke grundlag for at tilsidesætte rigtigheden af Skattestyrelsens synspunkt og må derfor lægge det oplyste til grund for min vurdering.

8.2.4. Sprogbrug mv.

Tilbage står at vurdere, om sprogbrugen og tonen i udtalelserne var i overensstemmelse med god forvaltningsskik. Jeg henviser i den forbindelse til det anførte ovenfor i afsnit 5.2 om, at en myndighed er underlagt særlige krav i sin kommunikation med borgere og pressen, som ikke tillige gælder for den private part, som myndigheden kommunikerer med.

I den foreliggende sag er fagdirektør i Skattestyrelsen (direktøren for Særlig Kontrol) citeret for, at ”det ærgrer og bekymrer ham, at visse medier vedholdende fastholder forkerte udlægninger af forliget i offentligheden”, og at ”Skattestyrelsen tager skarpt afstand fra de forkerte udlægninger, som enkelte medier fastholder”.

Efter min opfattelse holder ordene ”ærgrer og bekymrer”, ”skarpt afstand” og ”vedholdende fastholder forkerte udlægninger” sig alle inden for den grænse for ordentligt sprogbrug, som efter principperne for god forvaltningsskik kan kræves af en offentlig myndighed, når den udfærdiger pressemeddelelser. Heller ikke tonen i pressemeddelelsen kan på den baggrund give mig anledning til bemærkninger.

8.3 Pressemeddelelsens udtalelser om Rigsrevisionens vurderinger

8.3.1. Den retlige ramme

Som anført i afsnit 5.1 ovenfor skal en myndighed i sine offentlige udmeldinger være opmærksom på ikke at fremkomme med udtalelser, der i den givne sammenhæng kan virke urigtige eller vildledende.

Det er i den forbindelse min opfattelse, at det i vurderingen af, om en pressemeddelelse er tilstrækkeligt retvisende, må indgå, at pressemeddelelser normalt er relativt kortfattede og derfor ikke altid i enhver henseende kan være udtømmende. Det må også indgå, at afsenderen af en pressemeddelelse ofte formulerer sit budskab skarpt, vinklet og på sin vis forenklet. Denne adgang til at være kortfattet og skarpvinklet kan imidlertid ikke begrunde, at indholdet af en pressemeddelelse reelt bliver vildledende eller urigtigt.

8.3.2. Udtalelsen om forligets lovlighed

I pressemeddelelsen af 24. januar 2020 udtalte Skattestyrelsen bl.a., at ”[d]et var lovligt for Skattestyrelsen at indgå et forlig med 61 amerikanske pensionsplaner m.fl. i maj 2019. Det konstaterer Rigsrevisionen i en faktuel gennemgang af forliget”. Styrelsen udtalte endvidere, at ”Rigsrevisionen nu har gennemgået det og har vurderet, at det var lovligt at indgå forliget”.

Henset til, at det fremgik af pkt. 3 i Rigsrevisionens notat, at ”Rigsrevisionen har ikke vurderet forligets indhold, men alene udarbejdet en faktuel redegørelse. Den eneste vurdering, vi foretager, er vurderingen af lovligheden af at indgå et forlig”, bad jeg i min høring af Skattestyrelsen af 22. oktober 2020 Skattestyrelsen om at redegøre for, på hvilket grundlag styrelsen i pressemeddelelsen havde anført, at Rigsrevisionen havde vurderet, at det konkrete forlig var lovligt.

I sin udtalelse af 12. november 2020 har Skattestyrelsen anført, at Rigsrevisionen ikke har vurderet forligets indhold. Rigsrevisionen har imidlertid forholdt sig til de generelle rammer for myndighedernes

mulighed for at indgå et forlig, herunder saglighedshensyn. Formuleringen om, at Skattestyrelsen har ”inddraget relevante” hensyn, må – ifølge Skattestyrelsen – endvidere forstås således, at der efter Rigsrevisionens opfattelse også er lagt vægt på saglige hensyn i det konkrete tilfælde. Styrelsen anfører desuden, at det centrale i den daværende mediedækning var, om der lovligt kunne indgås et forlig, og om forligssummen kunne fastsættes som gjort. På den baggrund fandt Skattestyrelsen grundlag for at udtale sig som anført i pressemeddelelsen.

Efter min opfattelse giver de ovenfor citerede to sætninger i Skattestyrelsens pressemeddelelse indtryk af, at Rigsrevisionen havde vurderet, ikke blot at Skattestyrelsen var berettiget til at forlige sagen, men også at netop det pågældende forlig var indholdsmæssigt foreneligt med gældende ret. Uanset at styrelsen i den første sætning alene tager Rigsrevisionen til indtægt for, at det var lovligt for styrelsen af indgå ”et forlig”, må udtalelsen efter sin kontekst forstås således, at Rigsrevisionen tages til indtægt for at have vurderet, at det konkrete forlig er lovligt. Denne forståelse bekræftes af det andet udsagn, hvorefter Rigsrevisionen efter sin gennemgang af forliget skulle have ”vurderet, at det var lovligt at indgå forliget”.

Som Skattestyrelsen selv anerkender – og som både Rigsrevisionen og Statsrevisorerne har præciseret i efterfølgende udtalelser – har Rigsrevisionen imidlertid ikke udtalt sig om lovligheden af det indgåede forlig. Jeg kan i den forbindelse ikke tilslutte mig det synspunkt, at udsagnet alligevel må anses for retvisende i lyset af karakteren af de diskussioner, der på daværende tidspunkt verserede i medierne. Som også anført i Politikens udtalelse af 18. november 2020 syntes diskussionerne i medierne ikke at angå det generelle spørgsmål om, hvorvidt det overhovedet var muligt at indgå et forlig i en sag som den foreliggende, men om det var lovligt at indgå et forlig med netop det indhold, som kendetegnede forliget med de 61 amerikanske pensionsplaner.

På den baggrund var det efter min opfattelse ikke retvisende, når Skattestyrelsen i pressemeddelelsen af 24. januar 2020 tog Rigsrevisionen til indtægt for, at Rigsrevisionen havde ”vurderet, at det var lovligt at indgå forliget”.

8.3.3. Udtalelsen om Skattestyrelsens udlægning af forliget i medierne

Det er i pressemeddelelsen også anført, at ”Rigsrevisionen bekræfter samtidig den udlægning af forliget, som Skattestyrelsen tidligere har givet offentligheden”.

I sin udtalelse af 12. november 2020 har Skattestyrelsen anført bl.a., at styrelsen oplyste over for Rigsrevisionen, at der i mediedækningen af forliget verserede en række misforståelser om forliget, ligesom styrelsen nærmere redegjorde for sine synspunkter herom. Rigsrevisionens notat indeholder faktuelle oplysninger om forligets indhold, der svarer til det af Skattestyrelsen anførte, og dette ”har Skattestyrelsen taget til indtægt for, at Rigsrevisionen bekræfter den udlægning af forliget, som Skattestyrelsen også tidligere har givet offentligheden, men som visse medier har udlagt som værende forkert”.

Jeg bemærker hertil, at ordene ”Rigsrevisionen bekræfter” sprogligt betyder, at Rigsrevisionen erklærer sig enig i eller tilslutter sig noget allerede foreliggende. I den foreliggende kontekst giver ordene ”Rigsrevisionen bekræfter samtidig den udlægning af forliget, som Skattestyrelsen tidligere har givet offentligheden”, dermed ikke læseren det indtryk, at det er Skattestyrelsen, der efter en læsning af Rigsrevisionens notat selv når til den konklusion, at der er overensstemmelse mellem Rigsrevisionens vurderinger vedrørende forligets indhold og de udmeldinger, som Skattestyrelsen har givet offentligheden. Tværtimod leder

ordvalget læseren til den antagelse, at Rigsrevisionen har (vurderet og) erklæret sig enig i den udlægning af forliget, som Skattestyrelsen tidligere har givet offentligheden.

Det fremgår imidlertid ikke af Rigsrevisionens notat, at Rigsrevisionen har gennemgået Skattestyrelsens pressemeddelelser i sagen og udtalelser fra styrelsens medarbejdere i interviews mv. Der er heller ikke afsnit i notatet, hvor Rigsrevisionen udtaler sig om, hvorvidt Skattestyrelsens udlægning af forliget i medierne svarer til Rigsrevisionens egen forståelse af forliget. Det gælder også i relation til de punkter, hvor Skattestyrelsen enten i samme pressemeddelelse eller tidligere har kritiseret bl.a. Politikens udlægning af forliget.

Selv hvis man forudsætningsvis lægger til grund, at Rigsrevisionen i sit notat har tilsluttet sig Skattestyrelsens egen forståelse af forliget, følger det ikke automatisk heraf, at Rigsrevisionen dermed også har bekræftet den udlægning af forliget, som Skattestyrelsen havde givet offentligheden.

Skattestyrelsens udtalelser i medierne har nemlig ikke alene bestået af tekstmære gengivelser af forliget. Styrelsen har – helt forståeligt i en pressekontekst – også udlagt forligsteksten. Endvidere har styrelsen udtalt sig om, hvorvidt mediernes dækning har været retvisende, og styrelsen har i den forbindelse anført, at flere medier har bragt ”urigtige oplysninger”. Som eksempel kan nævnes, at det har været et tema i Skattestyrelsens udsagn i medierne, at det ikke var retvisende at bruge ordet ”rabat” i forbindelse med forligsteksten eller at sammenligne ”situationen med en tyv, som får lov til at trække sine udgifter til en medhjælper fra, inden han skal betale det stjålne tilbage”.

Det er på den baggrund min opfattelse, at udtalelsen i pressemeddelelsen om, at Rigsrevisionen ”bekræfter samtidig den udlægning af forliget, som Skattestyrelsen tidligere har givet offentligheden”, gik videre end det, som Rigsrevisionen havde udtalt sig om. Jeg finder det derfor ikke berettiget, at Skattestyrelsen i pressemeddelelsen reelt tog Rigsrevisionen til indtægt for, at bl.a. Politiken skulle have udtalt sig fejlagtigt om forliget.

Jeg har gjort Skattestyrelsen bekendt med min opfattelse. Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.

...

Jeg har også sendt en kopi af min udtalelse til Skatteministeriet og Rigsrevisionen til orientering.